

Neviim (prophètes) - Jérémie

Chapter 49

- 49,1 לבני עמון, כה אמר יהוה, הבנים אין לישראל, אם יורש אין לו--מדוע, ירש מלכם את-גד, ועמו, בעריו יושב.
- 49,2 לכן הגה ימים באים וגם יהוה, והשמעתי אל-רבתי בני-עמון תרועת מלחמה וקויתיה לתל שממה, וזבנתיה, באש תצתנה; וירש ישראל את-ירשיו, אמר יהוה.
- 49,3 הילולי חשבון כי שדדה-עי, צעקנה בנות רבה--הגרנה שקים, ספדנה והתשוטטנה בגדרות: כי מלכם בגולה ילך, כהביו ושכרו יחידיו.
- 49,4 מה-תתהללי, בעמקים--זב עמקך, הבת השובבה; הבטחה, באצרתיה, מי יבוא אלי.
- 49,5 הגי מביא עליך פחד, וגם אדני יהוה צבאות--מכל סביבך; ונדחתם איש לפניו, ואין מקבץ לנדד.
- 49,6 ואחרי-כן, אשיב את-שבות בני-עמון--וגם יהוה. {פ}
- 49,7 לאדום, כה אמר יהוה צבאות, האין עוד סכמה, בתימן; אבדה עצה מבנים, וסרחה סכמתם.
- 49,8 וסו הפנו העמיקו לשבת, ישבי דון: כי איד עשו הבאתי עליו, עת פקדתיו.
- 49,9 אם-בצרים באו לך, לא ישארו עוללות; אם-גנבים בלילה, השחיתו דים.
- 49,10 כי-אני חשפתי את-עשו, גליתי את-מסתרו, ונחבה, לא יוכל; שדד זרעו ואסיו ושכרו, ואיגו.
- 49,11 עזבה יתמיך, אני אחיה; ואלמנותיך, עלי תבטחו. {ס}
- 49,12 כי-כה אמר יהוה, הגה אשר-אין משפטם לשמות הכוס שתו ישתו, ואתה הוא, נקה תנקה: לא תנקה, כי שתה תשתה.
- 49,13 כי בי גשבעתי וגם יהוה, כי-לשמה לחרפה לחרב ולקללה תהיה בצרה; וכל-עריה תהייה, לחרבות עולם.
- 49,14 שמועה שמעתי מאת יהוה, וציר בגוים שלום; התקבצו ויבאו עליה, וקומו למלחמה.
- 49,15 כי-הנה קטן נתתיך, בגוים--בזוי, באדם.
- 49,16 תפלצתך השיא אתך, זדון לבך, שכני בחגוי הסלע, תפשי מרום גבעה: כי-תגביה בנשר קנך, משם אורידך וגם יהוה.
- 49,17 וקויתיה אדום, לשמה; כל עבר עליה, ישם וישרק על-כל-מכותה.
- 49,18 כמהפכת סדם ועמרה, ושכניה--אמר יהוה; לא-ישב שם איש, ולא-יגור בה בן-אדם.
- 49,19 הגה באריה יעלה מגאון פירדן, אל-גוה איתן--כי-ארגיעה אריצנו מעליה, ומי בחור אליה אפקד: כי מי כמוני, ומי יעידני, ומי-זה רעה, אשר יעמד לפני. {ס}
- 49,20 לכן שמעו עצת יהוה, אשר יעץ אל-אדום, ומחשבותיו, אשר חשב אל-ישבי תימן: אם-לוא יסבובם צעירי הצאן, אם-לא ישים עליהם גוהם.
- 49,21 מקול גפלים, כעשה הארץ: צעקה, בים-סוף גשמע קולה.
- 49,22 הגה בנשר יעלה וידעה, ויפרש בנפיו על-בצרה; וקויה לב גבורי אדום, ביום ההוא, בלב, אשה מצרה. {פ}
- 49,23 לדמשק, בושח חמת וארפד--כי-שמעה רעה שמעו, במגו; בים דאגה, השקט לא יוכל.
- 49,24 רפתה ומשק הפגתה לנוס, ורטט התזיקה; צרה וקבלים אחתה, פיולדה.
- 49,25 אין לא-עזבה, עיר תהלה (תהלת)--קכית, משושי.
- 49,26 לכן יפלו בחוריה, ברחבתיה; וכל-אנשי המלחמה ידמו ביום ההוא, וגם יהוה צבאות.
- 49,27 והצתי אש, בחומת דמשק; ואכלה, ארמנות בן-הדד. {פ}
- 49,28 לקדר ולממלכות חצור, אשר הנה נבוכדראצור (נבוכדראצר) מלך-בבל--כה, אמר יהוה: קומו עלו אל-קדר, ושדדו את-בני-קדם.
- 49,29 אהליהם וצאנם יקחו, ירועותיהם, וכל-כליהם וגמליהם ישאו להם; וקראו עליהם מגור, מסביב.

- 49,30 נסו גדו מאד העמיקו לשבת, ישיבי חצור--גאם-יהוה: כי-יעץ עליכם גבוכדראצר מלך-בבלי, עצה, וקשב עליהם (עליכם),
מחשבה.
- 49,31 קומו עלו, אל-גוי שליו יושב לבטח--גאם-יהוה; לא-דלתים ולא-ברים לו, בַּדַּד וּשְׁכָנו.
- 49,32 והיו גמליהם לבז, והמון מקניהם לשלל, וזרתים לכל-רום, קצוצי פאה; ומכל-עבריו אביא את-אידם, וגאם-יהוה.
- 49,33 והיתה חצור למעון תנים, שממה--עד-עולם: לא-ישב שם איש, ולא-יגור בה בן-אדם. {ס}
- 49,34 אשר היה דבר-יהוה אל-ירמיהו הנביא, אל-עולם: בראשית, מלכות צדקיה מלך-יהודה--לאמר.
- 49,35 כה אמר יהוה צבאות, הגוי שבר את-קשת עולם, ראשית, גבורתם.
- 49,36 והבאתי אל-עולם ארבע רוחות, מארבע קצות השמים, וזרתים, לכל הרחות האלה; ולא-יהיה גוי, אשר לא-יבוא שם
גדחי עולם (עולם).
- 49,37 והחמתי את-עולם לפני איביהם ולפני מבקשי נפשם, והבאתי עליהם רעה את-חרון אפי--גאם-יהוה; ושלחתי אחריהם
את-החרב, עד כלותי אותם.
- 49,38 ושמתי כסאי, בעולם; והאבדתי משם מלך ושרים, וגאם-יהוה.
- 49,39 והיה באחרית הימים, אשוב (אשיב) את-שבית (שבות) עולם--גאם-יהוה. {פ}